Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

203 210

cum iudex uenerit seruat· Quid g̊ mirū si pec
cator homo obędientię in p̄senti si uite breuita
te se subicit. quando hanc mediator dī & ho
minum & cū obedientes remunerat n̄ reliquit.
Sciendū uero ē quia nunq̄ p obedientiā malū
fieri· aliquando aū debet p obedientiā bonum
qd̄ agitur intermitti· Neq; enī mala in paradyso
arbor extitit quā ds̄ homini ne contingeret int
dixit. S; ut p melius obedientię meritū homo
bene cōditus cresceret· dignū fuerat ut hunc eti
am a bono phiberet· quatenꝰ tanto uerius hoc
quod ageret uirtus ee· quanto & a bono cessans
auctori suo se subditū humilius exhiberet· Sed
notandū qd̄ illic dicit. Ex omī ligno paradysi
edite· de ligno aū scientię boni & mali ne tetige
ritis· Qui enī a bono quolibet bono subiectos
uetat· necesse ē ut multa cōcedat ne obędientis
mens funditꝰ intereat· si a bonis omib; penitꝰ re
pulsa ieiunat· Oms aū arbores paradysi ad
esum dns concessit cū ab una phibuit· ut cre
aturam suam quā nolebat extingui s; prouehi
tanto faciliꝰ ab una restringeret quanto ad cun
ctas latiꝰ relaxaret· S; quia non nunq̄ nob huiꝰ
mundi pspera· n̄ nunq̄ ū iubent ad usa ꝯscien